

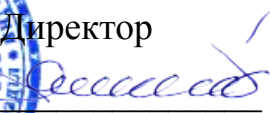
МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ
«МЕЛІТОПОЛЬСЬКИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ ТАВРІЙСЬКОГО
ДЕРЖАВНОГО АГРОТЕХНОЛОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ ДМИТРА МОТОРНОГО»

ЗАТВЕРДЖУЮ

Директор

 Олександр МЕЛЬНИК

«08» травня 2023 р.

Програма співбесіди

з комплексу спеціальних дисциплін
для абітурієнтів, які вступають на навчання
за освітньо-професійною програмою
«Будівництво та цивільна інженерія»
підготовки фахового молодшого бакалавра
на основі освітньо-кваліфікаційного рівня кваліфікованого робітника
на 2023-2024 навчальний рік
(для денної та заочної форми навчання)

Розглянуто і схвалено на засі-
данні педагогічної ради
Протокол № 8 від 04.05.2023 р.

Розглянуто і схвалено на засіданні
циклової комісії аграрних наук та
будівництва
Протокол № 9 від 10.04.2023 р

Запоріжжя, 2023

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програма вступного випробування у вигляді індивідуальної усної співбесіди з комплексу спеціальних дисциплін для осіб, які вступають на навчання для здобуття освітньо-професійного ступеня фахового молодшого бакалавра на базі здобутого освітньо-кваліфікаційного рівня кваліфікованого робітника.

Програма включає основні розділи наступних дисциплін: «Геодезія», «Санітарно-технічне обладнання», «Гідротехнічні споруди».

Співбесіда з комплексу спеціальних дисциплін містить комплекс завдань. Кожен варіант містить чотири завдання: перше завдання – дати визначення спеціальних термінів; друге завдання – встановити відповідність між термінами та їх визначеннями; третє і четверте завдання – дати максимально розширену відповідь на питання.

ПЕРЕЛІК ОСНОВНИХ ПИТАНЬ ТА ТЕРМІНІВ

Дисципліна «ГЕОДЕЗІЯ»

1. Поняття про форму і розміри Землі.
2. Топографічні плани і карти.
3. Вимірювання горизонтальних і вертикальних кутів.
4. Загальні відомості про нівелірні роботи.
5. Нівелювання поверхні.
6. Тахеометрична зйомка.
7. Мензурна топографічна зйомка.
8. Інженерно-геодезичні роботи.

Рекомендована література:

1. Большаков В.Д. Теория ошибок наблюдений.-М.: Недра, 1983.
2. Булгаков Н.П. Прикладна геодезія.-М.: Недра, 1990.
3. Ганьшин В.Н., Хренов Л.С. Таблицы для разбивки круговых кривых.-М.: Недра, 1988.
4. Голубкин В.М. Геодезія.-М.: Недра, 1985.
5. Голубкін В.М. Геодезія.-К.: Вища школа, 1970.
6. Лукьянов В.Ф. Лабораторный практикум по инженерной геодезии.-М.: Недра, 1990.
7. Моргунов Н.Ф., Радионов В.И. Задачник по геодезии.-М.: Недра, 1979.

Дисципліна «САНІТАРНО-ТЕХНІЧНЕ ОБЛАДНАННЯ»

1. Призначення, класифікація, особливості систем опалення.
2. Тепловтрати будинків.
3. Монтаж, випробування і експлуатація систем опалення.
4. Основні види систем вентиляції.
5. Випробування, регулювання і експлуатація систем вентиляції.
6. Системи і схеми внутрішнього водопостачання.
7. Основні поняття про системи внутрішнього водовідведення.
8. Системи і схеми гарячого водопостачання будинків.
9. Основи експлуатації систем внутрішнього водовідведення.

Рекомендована література:

1. ДБНВ 20:2001. Інженерне обладнання будинків і споруд. – К: Держбуд України, 2002.
2. ДБНД 2.2.-17:99. Водопровід і каналізація. Внутрішні системи. – К.: Держбуд України, 2000.
3. ДБНВ 1.1.-7:2002. Інженерне обладнання будинків і споруд. Пожежна безпека об'єктів будівництва. – К.: Держбуд України, 2003.
4. ДСТУ Б.В.2.5. – 3,3:2007. Поквартирне тепlopостачання житлових будинків. – К.: Держбуд України, 2008.
5. ДСТУ 6.В. 2.6. – 17: 2000. Конструкція будинків і споруд. Опалення, вентиляція і кондиціонування. – К. : Держбуд України, 2001.
6. Дикаревский В.С., Якубчик П.П и др. Справочник по инженерному оборудованию жилых и общественных зданий. – К.: Будівельник, 1989.
7. Жидецкий В.П., Джигирей В.С., Мельников О.В. Основы охраны праці: навч. посібн. – Вид. 4-е, доповн. – Львів: Афіша, 2000.
8. Зайцева Н.М. и др. Справочник по инженерному оборудованию сельских населенных пунктов. – К: Урожай, 1991.
9. Катренко А.А, Кіт Ю.В., Пістун І.П. Охорона праці: навч. посібн. – Суми: ТОВ ВТД “Університетська книга”, 2004.
10. Калінушкин М.П. Насосы и вентиляторы. – М.: Высшая школа, 1987.
11. Тугай А.М., Ивченко В.Д. и др. Внутренние системы водоснабжения и водоотведения: справочник. – К: Будівельник, 1982.

Дисципліна «ГІДРОТЕХНІЧНІ СПОРУДИ»

1. Поняття про гідротехнічні споруди та їх класифікація.
2. Фільтрація води.
3. Фільтраційні деформації. Дренажі.
4. Канали.
5. Регулювальні споруди на каналах.
6. Водопровідні споруди на каналах.
7. Греблі з ґрунтових матеріалів.
8. Загальні відомості про затвори.
9. Бетонні та залізобетонні греблі.
10. Гідровузли, їх класифікація, елементи.
11. Водосховища.
12. Відстійники.

Рекомендована література:

1. ДБН В.2.4-3:2010 «Гідротехнічні споруди. Основні положення»
2. ДСТУ Б А.2.4-4 «Основні вимоги до проектної та робочої документації»
3. Гідротехнічні споруди. За ред Дмитрієва А.Ф., Рівне, 1999. – 328с.
4. Кириенко И.И., Химерик Ю.А. Гидротехнические сооружения. Проектирование и расчет. К., 1987. – 254с.
5. Хлапук М.М., Шинкарук Л.А., Дем'янюк А.В., Дмитрієва О.А. Г46 Гідротехнічні споруди: Навчальний посібник. – Рівне: НУВГП, 2013. – 241 с.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ВІДПОВІДЕЙ

Співбесіда – форма вступного випробування, яка передбачає очне або дистанційне (за рішенням коледжу) оцінювання підготовленості (оцінювання знань, умінь та навичок) вступника з дисциплін: «Геодезія», «Санітарно-технічне обладнання», «Гідротехнічні споруди» за результатами якої виставляється одна позитивна оцінка за шкалою 100-200 (з кроком не менше, ніж в один бал) або ухвалюється рішення про негативну оцінку вступника («незадовільно»).

Індивідуальна усна співбесіда складається з 4 завдань:

Перше завдання містить 4 поняття, правильне визначення кожного з яких оцінюється 10 балами. При цьому враховується точність викладу основного змісту поняття. Друге завдання передбачає встановлення відповідності категоріального апарату, складається з 4 пар, кожна з яких, в разі правильного вирішення, оцінюється 10 балами.

Третє та четверте завдання – теоретичні питання з зазначених дисциплін. Оцінюються по 60 балів кожне. При цьому враховується, крім правильності ще й повнота відповіді.

Використання електронних приладів, підручників, навчальних посібників та інших матеріалів під час індивідуальної усної співбесіди заборонено.

Максимальна кількість балів, яку може набрати вступник, правильно відповівши на всі запитання/завдання - 200.

Рівень навчальних досягнень	Бали	Критерії оцінювання навчальних досягнень
Початковий	100-109	Вступник виявляє незнання або нерозуміння навчального матеріалу; допускає помилки у визначенні понять, висвітленні теоретичних положень, які не виправляє при зауваженні викладача; не володіє науковою термінологією, не вміє застосовувати знання на практиці.
	110-119	Абітурієнт виявляє фрагментарні знання й часткове розуміння основних положень конкретної теми; допускає помилки у визначенні понять, висвітленні теоретичних положень, які не виправляє при зауваженні викладача; викладає матеріал непослідовно; допускає суттєві помилки у мовленнєвому оформленні відповіді.
	120-129	Вступник відтворює менше половини навчального матеріалу; допускає помилки у визначенні понять, висвітленні теоретичних положень, які не виправляє при зауваженні викладача; демонструє недостатнє знання з теми; не має сформованих практичних умінь та навичок; непослідовно викладає матеріал; висловлювання не є завершеним текстом.

Середній	130-139	Вступник відтворює близько половини навчального матеріалу, відповідно до тексту підручника; повторює за зразком певну операцію, дію; описує явища, процеси без пояснень причин; демонструє недостатнє знання з матеріалу; висловлювання характеризується неповнотою і поверховістю в розкритті теми; порушенням послідовності викладу; не розрізняє основну та другорядну інформацію. Наводить необхідні приклади тільки з допомогою викладача.
	140-149	Вступник відтворює більшу частину матеріалу, але допускає неточності у визначенні понять; відчуває труднощі під час добору прикладів. Відповідь на питання логічно побудована; помітний її репродуктивний характер, але відсутня самостійність суджень, їх аргументованість. Мовлення абітурієнта достатньо грамотне.
	150-159	Вступник виявляє знання і розуміння основних положень навчального матеріалу, може поверхово аналізувати події, процеси, явища і робити певні висновки; відповідь його правильна, логічна, але недостатньо осмислена. Абітурієнт демонструє достатнє знання та розуміння термінології; може припускатися незначних помилок у застосуванні знань на практиці. Мовлення абітурієнта достатньо грамотне.
Достатній	160-169	Абітурієнт правильно відтворює навчальний матеріал, демонструє достатні знання та розуміння термінології; розрізняє основну та другорядну інформацію; уміє наводити окремі власні приклади на підтвердження думок, робить певні висновки. Відповідь на питання логічно побудована. Мовлення абітурієнта грамотне
	170-179	Знання вступника є достатньо повними, він вільно застосовує вивчений матеріал у стандартних ситуаціях, уміє аналізувати, установлювати найсуттєвіші зв'язки і залежності між явищами, фактами, робити висновки; наводить приклади; відповідь його повна, логічна, обґрунтована, але з деякими неточностями.
	180-189	Вступник вільно володіє вивченим матеріалом, застосовує знання в дещо змінених ситуаціях, уміє аналізувати і систематизувати інформацію, використовує загальновідомі докази у власній аргументації; чітко тлумачить поняття. Відповідь повна, правильна, логічна, обґрунтована, хоча їй і бракує власних суджень.
Високий	190-200	Вступник має системні, дієві знання, користується широким арсеналом засобів доказів своєї думки; схильний до системно-наукового аналізу явищ; відповідь повна, глибока, аргументована. Відповідь відзначається гарними знаннями матеріалу, вмінням виокремити проблему і визначити шляхи її розв'язання.